

DE WIJSHEID VAN
JOHANNES

BÔ YIN RÂ

DE WIJSHEID VAN
JOHANNES

AURORA PRODUCTIONS

© Kober Verlag AG, Bern
© Aurora Productions, Zuid-Scharwoude 2023
www.aurora-productions.com

Dit boek is uitgegeven onder auspiciën van de
Stichting Bô Yin Râ
www.boyinra.nl

Oorspronkelijke titel: Die Weisheit des Johannes,
in 1924 voor het eerst uitgegeven door
Rhein-Verlag, Basel-Zürich-Leipzig

1^e druk 1955, vertaald door A.M. Ter Marsch-Keen (Servire)
2^e druk 1998, herzien door E. van Eeden, bewerkt door
Th.F.J. van Eeden-Palmen (Aurora Productions)
3^e druk 2023, vertaald door Rob van der Hoeden

ISBN 978 9073007 116 / NUR 728

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie,
microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

BÔ YIN RÂ

is de geestelijke naam van de
auteur en kunstschilder
Joseph Anton Schneiderfranken

INHOUD

Inleiding	9
Het beeld van de meester.	25
De aardse weg van de Stralende	35
Het einde	59
De zendbrief	75
De zuivere leer	87
De Parakleet	115
Slotwoord	127

UIT DIT ALLES VOLGT
DAT IK U HET TESTAMENT
VAN JOHANNES TELKENS EN
TELKENS WEER AANBEVEEL,
WAARVAN DE INHOUD MOZES
EN DE PROFETEN, EVANGELISTEN
EN APOSTELEN OMVAT...

Goethe aan Herder

20 februari 1786

INLEIDING

Als een diepe klokkengalm weerklinkt onafgebroken het ruisen van verborgen stromen door de millennia heen, en al het rumoer van de luidruchtige dag kan dit diepe ruisen niet verbergen voor hen die het willen horen.

Weliswaar zijn de oren van hen die het rumoer mede veroorzaken bijna doof geworden, zodat zij alleen nog maar kunnen horen wat met schel geluid vlakbij rondom hen raast; maar te allen tijde waren er toch ook mensen die ver weg bleven van luidruchtige markten en in het stille, middernachtelijk uur luisterden naar de heilig-ernstige, verre klanken die uit de diepten van het Oerzijn vernomen kunnen worden.

Van tijd tot tijd echter worden deze weinigen tot velen en hun gehoor wordt zo gescherpt dat zij de oergrondelijk verre klanken, zelfs te midden van het wildste geraas van hun door

lawaai bedwelmdde omgeving, duidelijker ge-
waarworden dan het schrille rumoer dat hen
daarin tracht te hinderen.

Wij leven in het aanbreken van zulk een tijd!
Dagelijks groeit het aantal van hen die horen!
Zij storen zich niet langer aan het hese ge-
schreeuw van uitbaters van kermisattracties,
aan het brullen van wilde dieren of aan het
castagnettengeklepper van dol tekeergaande
dansers, en glimlachend gaan zij aan het bel-
gerinkel van bonte narrenkappen voorbij.
Zij horen alleen de ene, heilig-verheven klok-
kenton – luisteren alleen naar het onafgebro-
ken, diep klinkende ruisen van de stromen
der eeuwigheid – en zoeken, in ruimte en tijd
nabij en ver, mensen zoals zijzelf: mensen die
kunnen getuigen dat ook zij allerwegen het-
zelfde diepe ruisen horen.

De besten zijn tegenwoordig moe van alle
wijsheid die louter uit de hersenen voortkomt.
Al geruime tijd lokt de gedachteacrobatiek al-

leen nog maar jonge grijsaards of oude kinderen.

De spitsvondige gevolgtrekkingen van als een pauw zo trotse wijsneuzen dienen nauwelijks nog als goedkoop wisselgeld onder de eeuwig kindse massa, en men koopt er slechts nu en dan nog haar gunst mee, zoals de zeevaarder de gunst van wilden wint door bontgekleurde glazen kralen en glinsterende parelsnoeren.

Wie echter, het ontwaken nabij, de waarde van het aardse leven in doen en werken zoekt, verlangt naar andere kennis: verlangt naar een innerlijk besef van de zekerste zekerheid, die niet morgen al weer verandert in onzekerheid, – waarvan de fundamenten niet vroeg of laat door de resultaten van andermans spuurwerk ondergraven kunnen worden.

In alle tijden zijn er mensen geweest die deze zekerheid ten deel viel.

Ze laat zich niet beredeneren of op spitsvondige wijze uitdenken, en geen mensenbrein kan haar verzinnen!

Er is geen rijkdom aan uiterlijke kennis vereist om haar te verkrijgen!

Wie je ook mag zijn en hoe hoog men je kennis ook mag waarderen – zekerheid zul je niet eerder verkrijgen dan wanneer je leert af te zien van de in velerlei kleuren schitterende veelvormigheid van je denken!

Je hebt je uit 'gedachtegangen' een doolhof geschapen, waarin je jezelf hebt verloren.

Je kunt jezelf alleen maar terugvinden wanneer je de weg terug vindt naar de ingang van dit doolhof – terug naar waar eens je denken eenvoudig was als het denken van een kind!

Ook de mensen uit een verre voortijd kwamen niet op andere wijze tot wijsheid en inzicht. Nu nog straalt hetzelfde licht, waarvan men verwonderd getuigenis bij de oude zieners vindt; alleen, wanneer je je in het duister der gedachtegangen begeeft, zul je het gemakkelijk kunnen loochenen, omdat zijn stralen niet zover reiken. –

De Ouden waren bij tijd en wijle werkelijk veel meer 'heren der aarde' dan latere generaties, die door hun bedenksels en verzinsels trots zelf de torenhoge muren van hun eigen kerker bouwden, waardoor ze zichzelf het zicht op de oneindigheid benamen...

Vertrouwend op hun instincten wisten zij te schiften en te scheiden, en namen vol eerbied telkens in bezit wat hun voorouders hun te bieden hadden als onvergankelijk zeker erfgoed der wijsheid.

Zo kon uit de ruïnes van de oude tempels steeds het heilige worden gered, en ook al zou er in elk nieuw heiligdom een nieuw cultusbeeld verrijzen, dan bleef het uiteindelijk toch het verhullende symbool van dezelfde godheid en was het de ingewijden als zodanig vertrouwd.

Maar de mensen van het nu verdwijnende geslacht – die zelf veel dieper dan ze vermoedden door een verscheidenheid aan bijgeloof waadden en die hun wanen, menen en

vermoeden aanmatigend tot weten uitriepen – zagen alleen de ‘afgod’ in elk godsbeeld uit de tijden van weleer, alleen het ‘bijgeloof’ der Ouden in zijn eredienst, en hadden niet door dat diep geheime wijsheid zij aan zij schrijdt met elke eredienst van het goddelijke, die zich natuurlijk alleen openbaart aan degenen die er rijp voor zijn. – –

Zo is dan ook de oude zendbrief die het ‘Evangelie van Johannes’ wordt genoemd voor zeer velen uit het recente verleden en vermoedelijk zelfs in de huidige tijd, tot niet veel meer dan een sprookjesboek geworden, aangevuld met van poëzie doortrokken getuigenissen van een allang verouderd bijgeloof...

Na zichzelf geleidelijk aan te hebben bevrijd van de vrees de tijdelijke en aardse vorm van het ‘woord van de Schrift’ te onderzoeken, dat vroeger als een werk van de geest Gods werd beschouwd, had men daarin het spoor van de oude heidense leringen gevon-

den, en toen men vervolgens ontdekte dat ook het wonderschone beeld van de Godmens van het oude boek de trekken van sommige oude godenbeelden in zich verenigt, werd voor nieuwere generaties – voor zover zij zich geen ‘christenen’ noemen – de inhoud van het hele boek: een vroom hersenspinsel.

Wat hieraan waarschijnlijk in belangrijke mate heeft bijgedragen, is dat men het oude bericht slechts bezit in een vorm die overduidelijk laat zien dat het dwaas-opgetogen omvormen van veel bewerkers er de gedaante aan heeft gegeven die het nu heeft.

Funest was het ook dat men er eertijds al naar had gestreefd deze ‘zendbrief’ voor te stellen als een werk van de discipel van wie de meester ‘veel hield’ en daarom alles in het werk stelde om hem in overeenstemming te brengen met de oudere verslagen, die legendarische getuigenissen – waarbij waarheid en verdichtselsel op willekeurige wijze met elkaar werden vermengd – van het aardse leven van de hoge meester geven.

Daardoor was het niet meer mogelijk te onderkennen dat dit oude boek – destijds meer dan een mensenleven na de dood van de meester ontstaan – wel gebruik maakte van de sprookjesachtige berichten over de aardse levensreis van de hoge meester, maar dat de oorspronkelijke auteur ervan iets geheel anders nastreefde dan het vermeerderen van het aantal oude boeken die van wonderen verhalen.

Hier moeten we nu uitleggen dat de oude zendbrief, eens door vroege bewerkers toegeschreven aan 'Johannes', van wie de meester 'veel hield', het geschrift van een 'wetende' is die voor zijn volgelingen schreef, die allang door mondelinge overdracht op de hoogte waren van een leer die werkelijk een 'blijde boodschap' was voor allen die hij destijds bereikte. Vanuit hetzelfde zekere weten moet hier worden verklaard dat de oorspronkelijke schrijver van de zendbrief nog in het bezit was van oude geschriften die een getrouwe kopie waren van woorden uit de eigen zendbrieven van de hoge

meester, zoals de discipel Johannes deze na de dood van de meester in bewaring had genomen en zijn eigen leerlingen er afschriften van liet nemen.

Verder dient hier te worden opgemerkt dat de discipel van wie de meester 'veel hield', de enige 'apostel' was die op de hoogte was van het diepste wezen der dingen die op de boodschap van zijn meester betrekking hadden.

Na de dood van de meester verzamelde hij de weinigen om zich heen die de leer vanaf het begin geestelijk hadden begrepen.

Nadat hij dan zelf was gestorven, bleef de kleine gemeenschap van deze meest toegewijde leerlingen nog voortbestaan en bewaarde zij het diepe geheime weten, dat zich nimmer kon aanpassen aan de kring van de uiterlijke eredienst die korte tijd nadien werd gevormd als vrucht van de prediking van de andere discipelen, van wie de uitverkorene zich al heel spoedig na de dood van zijn meester in toenemende mate had gedistantieerd, hoezeer de door de uiterlijke eredienst in het leven geroe-

pen legende zich ook inspant aan te tonen dat hij nauw met hen verbonden was. –

De opvolgers van deze leerlingen van de apostel – die strikt onderscheiden moeten worden van de discipelen van de Doper, die dezelfde naam droeg: Jehochanan – waren de zorg van hem die de zendbrief heeft geschreven, waarover ik hier zal moeten spreken.

Bij hen moest men werkelijk niet aankomen met de wonderverhalen die thans in het aan het nageslacht overgeleverde en in hoge mate bedorven boek staan, ook al spreekt er veel uit deze wonderverhalen dat voor latere generaties het beeld van de meester kan verhelderen. Zij wisten van een geestelijk wonder dat alle wonderverhalen in de verslagen verre in de schaduw stelde, en zij kenden dit geestelijk wonder uit eigen ervaring. – – –

Maar hoezeer zij ook de leer van de hoge meester, zoals die door Johannes eens was begrepen, als een heilig erfgoed behoedden, toch hadden ze er geen enkel bezwaar tegen om, waar zij in de leringen van hun tijd draden van

verborgen waarheid ontdekten, deze waarheid ook in te weven in de tempelvoorhang die in hun heiligdommen het geheim tegen profane blikken beschermde.

Alleen wanneer men zich van dit alles goed rekenschap geeft, is het ook nu nog mogelijk – ondanks alle handen van buitenaf die de tekst van de eerste schrijver hebben verhaspeld – de fragmentarische overblijfselen naar hun innerlijke waarde te begrijpen, voor zover ze al in de eerste tijd aan de dwaas-benepen correctie waren ontsnapt.

Zo moet men ook de woorden van de dichter begrijpen, als hij de zendbrief boven alle andere oude geloofsgetuigenissen plaatst, terwijl modern onderzoek al zijn scherpzinnigheid tracht aan te wenden om zich ook maar één enigszins begaanbare weg te banen door de wild overwoekerde tuin der kennis, waarin ze helderheid moet brengen. – –

En als men mij nu vraagt uit welk weten ik mijzelf de zekerheid heb verschaft om me,

voor alle tegenwoordige en komende generaties, op te werpen als pleitbezorger van datgene wat ik in dit boek ga uiteenzetten, dan moet ik om te beginnen de misvatting, alsof ik hier wellicht de vrucht van eigen 'onderzoek' presenteer, in de kiem verdelgen.

De wegen die hier tot zekerheid voeren, zijn zo smal en steil dat je elke eigen bagage, zelfs de hoogste en subliemste schat van aardse wetenschap, achter moet laten, wil je niet op deze bergpaden struikelen. –

Er is een 'weten' dat alleen met zekerheid van deze dingen kan weten!

'Bewijzen' zijn hier alleen te verkrijgen voor diegenen die sinds de oudste tijden deze manier van 'weten' een warm hart toedragen en aan hen die in elke generatie daarin bevestigd zijn, doorgeven wat zij zelf op gelijke wijze hebben bereikt: – het vermogen om te weten door zelfverandering, waarbij de wetende weten wordt uit het voorwerp van weten. – –

Vanuit zulk een weten spreek ik.

Ik wil zekerheid geven en weet dat zekerheid op andere wijze niet te krijgen is. –

Het is verre van mij iemand te willen overhalen geloof te schenken aan mijn woorden.

Wie te weten wil komen of ik de waarheid woord en stem verleen, moet in zichzelf – in het diepst van zijn innerlijk – naar bevestiging zoeken.

Hij zal zijn tijd niet verdoen wanneer hij de moeite neemt datgene wat ik hem heb te tonen, te zien zoals ik het hem moet tonen...

Soms lijkt het er misschien op dat ik te ver van het onderwerp van dit boek afdwaal en ook herhalingen zullen nauwelijks zijn te vermijden.

Het is niet mijn voornemen volgens een bepaalde systematiek en regels te werk te gaan. De oude zendbrief die de naam 'Johannes' draagt, zal hier niet van commentaar worden voorzien.

Het gaat er hier enkel om te wijzen op de zuivere leer, die de schrijver als reeds bekend

mocht veronderstellen bij zijn volgelingen. En voorts wil ik hier voorkomen dat de misvatting ontstaat, alsof de oude zendbrief dezelfde geloofsopvatting huldigt als de drie oudere verslagen van het leven van de 'gezalfd', ten opzichte waarvan deze zendbrief destijds al een aparte status had, nadat hij voor dat doel was opgesteld.

Ook zal het noodzakelijk zijn hier nu bepaalde woorden van de tekst in klaarder licht te plaatsen dan wanneer ze alleen maar in het voorbijgaan bij wijze van een voorbeeld of een opheldering zouden worden genoemd, in welk geval ze dan ook in de traditionele lezing en betekenis heel goed aan hun doel zouden hebben beantwoord.

Moge nu dan de verheven wijsheid, die ondanks alle latere versluiering nog straalt uit de oude tekst die men het 'Evangelie van Johannes' noemt, een leidster voor alle zoekers worden – een leidster die voor hen de weg naar de geest verlicht! –

Van Bô Yin Râ zijn o.a. ook de volgende titels leverbaar:

Brieven aan een en velen (Pb.) – ISBN 978 9073007 161

Codicil bij mijn geestelijk leerwerk (Pb.)

– ISBN 978 9073007 390

De weg van mijn leerlingen (Pb.) – 978 9073007 352

De zin van het bestaan (Pb.) – ISBN 978 9073007 376

Eredienst-magie en mythe (Pb.) – ISBN 978 9073007 307

Gebeden (Geb., Duits/Nederlands)

– ISBN 978 9073007 505

Geestelijke relaties (Pb., 2^e herziene druk)

– ISBN 978 9073007 192

Het boek der gesprekken (Pb.) – ISBN 978 9073007 338

Het boek van gene zijde (Pb.) – ISBN 978 9073007 277

Het boek van het geluk (Pb.) – ISBN 978 9073007 086

Het boek van de Koninklijke Kunst (Pb.)

– ISBN 978 9073007 123

Het boek van de Koninklijk Kunst (Geb., Duits/Nederlands)

– ISBN 978 9073007 406

Het boek van de levende God (Pb.)

– ISBN 978 9073007 000

Het boek van de liefde (Pb.) – ISBN 978 9073007 239

- Het boek van de mens (Pb.) – ISBN 978 9073007 253
- Het boek van de troost (Pb.) – ISBN 978 9073007 314
- Het gebed (Pb.) – ISBN 978 9073007 062
- Het geheim (Pb.) – ISBN 978 9073007 413
- Het huwelijk (Pb.) – ISBN 978 9073007 543
- Het mysterie van Golgotha (Pb.) – ISBN 978 9073007 246
- Het rijk van de kunst (Pb.) – ISBN 978 9073007 208
- Het spook van de vrijheid (Pb.) – ISBN 978 9073007 345
- Hortus Conclusus (Pb.) – ISBN 978 73007 451
- Leven in het licht – Gecombineerde uitgave van
    Boven het leven van alledag / Eeuwige werkelijk-
    heid / Leven in het licht (Geb., Duits/Nederlands)
    – ISBN 978 9073007 536
- Levenswoorden (Pb.) – ISBN 978 9073007 512
- Meer licht (Pb.) – ISBN 978 9073007 499
- Opstanding (Pb.) – ISBN 978 9073007 215
- Psalmen (Geb.) – ISBN 978 9073007 468
- Vonken – Mantrapraktijk / Funken (Geb.)
    – ISBN 978 9073007 482
- Voor eigen zaak (Pb.) – ISBN 978 9073007 109
- Wegwijzers (Pb.) – ISBN 978 9073007 437
- Werelden (Geb. met 20 afbeeldingen in kleur)
    – ISBN 978 9073007 185

En van Rudolf Schott:

Bô Yin Râ, leven en werk (Pb., 8 foto's)

– ISBN 978 9073007 130

Symboolvorm en werkelijkheid in de schilderijen van

Bô Yin Râ (Pb., met 3 afbeeldingen in kleur)

– ISBN 978 9073007 147

Buiten het leerwerk:

Lichtstralen, een verzameling teksten van en over

Bô Yin Râ (Pb., met 6 illustraties, inclusief foto's
van de auteur) – ISBN 978 9073007 475

Bezoek voor een compleet overzicht onze website

www.aurora-productions.com

T. +31 (0)226 321143

E. **info@aurora-productions.com**

Voor informatie over de Stichting Bô Yin Râ:

www.boyinra.nl